

Automatizarea testării

4 decembrie 2014

Problematica automatizării

Testarea are componente repetitive, deci se justifică automatizarea.

Problema e *evaluarea cost-beneficiu* a automatizării [Kaner]

Cer timp: crearea, verificarea funcționării, documentarea testelor

E reutilizabilă automatizarea? (cât se modifică programul?)

Necesită mentenanță? (modificare GUI, internaționalizare)

⇒ *Automatizarea testării: tratată ca orice proces de dezvoltare*

Întârzie găsirea erorilor? (scade resursele pentru rularea testelor)

Găsește suficiente erori? Sau greu ramâne pe testarea manuală?

E suficient de puternică? Sau automatizează doar testele “ușoare”?

Exemplu: Capture-replay

- 1) înregistrează acțiunile utilizatorului (*mouse/tastatură*), și ecranul rezultat (bitmap) ⇒ nivelul cel mai primitiv
 - alte verificări: cu efortul testorului (întrerupere/inserare)
 - susceptibilă la orice modificare în produs
 - posibile erori de comparare în imaginea rezultată
- 2) script cu *acțiuni la nivel înalt* (selectare meniu/buton)
 - mai flexibile, dar nu verifică implicit aspectul grafic (nivel scăzut: font, dimensiune/suprascriere text, etc.)
- 3) *limbaj de scripting* pentru a genera automat teste noi

Dezavantajele sistemului capture-replay

Nu poate continua din erori

⇒ erorile sunt găsite în procesul manual de înregistrare

⇒ se automatizează doar reluarea testului “bun” (regresie)

Nu poate defini testele *implicite* pentru om (“tot restul e OK”)
(nu detectează erori nespecificate, sau e inflexibilă – ex. bitmap)

Exemplu: Test monkeys

Utilitare automate care execută acțiuni la întâmplare
(fără cunoștințele unui testor despre funcționalitatea produsului)

Dumb monkeys: ignoră complet utilitatea (doar mouse/tastatură)
dar pot avea noțiuni de bază despre ferestremeniuri/butoane

Smart monkeys: au un *model* cu stări al aplicației, exercită tranziții
între aceste stări

++ pot găsi uneori 10-20% din erori [Nyman, Microsoft, 2000]

++ bună acoperire preliminară (ex: 65% în 15 min, editor texte)

++ teste complet automate, fără efort uman de înregistrare

-- “dumb” monkeys nu știu ce e eroare: doar când sistemul crapă

-- ⇒ erorile sunt dificil de înregistrat și reprodus

++ rulează independent, nesupravegheat, minim de resurse (cost)

Ce putem automatiza în testare?

Execuția/rularea testelor

ex. în orice cadru de testare de modul utilă pentru testarea de regresie

Evaluarea testelor

= problema *oracolului* de testare: testul a trecut sau nu ?

Netrivial. Adesea necesită inspecție manuală. Riscuri:

- erori nedetectate (imprecizie, sau aceeași eroare ca programul)
- avertismente false \Rightarrow costul verificării manuale

Ex: comparare de semnale continue (în industria automotive)

comparare de imagini pentru ecran/imprimantă

Generarea testelor

Relativ facil: generarea de schelete de test (declarații + apeluri)

Mai dificil: generarea inteligentă de date relevante (acoperire)

Alegerea arhitecturii de testare [Kaner]

- 1) Arhitectură direcționată de date (*data-driven*)
 - Separă datele de structura testului (la fel ca în programe)
 - Exemplu: Tabel, linii = teste; coloane = parametri de test
 - Un script generează un test pentru fiecare rând din tabel
 - Minim rezonabil: acoperă fiecare *pereche* de valori la parametri (pentru fiecare *combinație* de parametri numărul e exponențial)
- 2) Definirea unui *cadru* de testare (*framework-based* architecture)
 - O bibliotecă de funcții separă testarea de interfața utilizator
 - Ex: `open(file)`, independent de acțiunile pentru deschidere (meniu, clic pe buton, tastatură, etc.)
 - ++ reutilizare pentru acțiunile frecvent folosite
 - ++ nivel de indirectare \Rightarrow izolare de utilitarul de testare
 - costisitor, amortizare doar la versiuni ulterioare

Testarea pornind de la specificații

Automatizabilă (/keyword testing) pentru specificații în limbaj definit

Pornind de la documentație: specificație tabelară, ex. [Pettichord]

Test ID	Operation	Table	Name	Type	Nulls
dtbed101	Add Col	TB03	NEW_INT_COL	CHAR(100)	Y

Important: format suficient de ușor inteligibil pentru specificator

Un translator/interpretor de test generează din tabel driverul de test sau face interfața cu utilitarul comercial de testare folosit

++: axat pe cerințe (*ce*, nu *cum*), independență de implementare și utilitar de testare, auto-documentat

Avansat: generare automată din specificații în limbaj formal

(ex. tabele de decizie în RSML, la protocolul de aviație TCAS-II)

Testarea bazată pe modele

Modele: automate finite, UML, Statecharts (automate ierarhice), Message Sequence Charts, automate cu timp, rețele Petri, lanțuri Markov...

Criterii de generare: acoperirea satisfăcătoare a modelului
toate stările / tranzițiile; combinații de k tranziții consecutive
(*k-switch cover*)

++ facilitează generarea testelor relevante

-- investiție în construirea și mentenanța modelului

Testare prin *model checking*

prin *explorarea spațiului stărilor*, pornind de la specificații:

- 1) se pune întrebarea: poate modelul să ajungă într-o stare dată ?
- 2) dacă da, un *model checker* va genera un exemplu = caz de test

Testarea pornind de la implementare: execuție simbolică

Scop: exercitarea programului, satisfăcând un *criteriu de acoperire*

⇒ necesită: instrumentarea pentru măsurarea acoperirii

Cum: *combinație de căi* alese la întâmplare + direcționat
(pentru atingerea ramurilor neparcurse încă)

Execuție simbolică: execuție a programului folosind *expresii* (cu variabile = simboluri), spre deosebire de valori numerice

În execuția simbolică se rețin constrângeri (path conditions) corespunzând ramificațiilor urmate de program

Realizabilitatea condițiilor se verifică cu utilitare specializate (satisfiability checkers, constraint solvers)

⇒ generează date de test care vor exercita calea respectivă sau demonstrează că nu e fezabilă ⇒ oprește explorarea acelei căi

Execuția simbolică și testarea programelor

inițial descrisă de James C. King (1976)

programul e executat (de un interpretor special) folosind intrări *symbolice*

⇒ arbore de execuție simbolică

cu *condiții de cale* (path conditions) care acumulează condițiile de la fiecare ramificare/decizie

execuția se oprește când condiția devine inconsistentă (nerealizabilă)

Scopul generării de teste

factor ridicat de *acoperire*

uneori, atingerea unei anumite ramuri

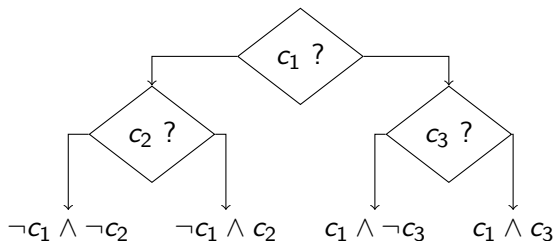
Larg cercetată (150+ articole), tehnică matură, de succes

Utilitare: Java Pathfinder, (j)CUTE, CREST, KLEE, Pex, SAGE, ...
pentru C, C#, Java, mai recent JavaScript

Execuția simbolică: variante

Execuție integral simbolică

explorează independent fiecare cale de execuție

Problema: toată semantica limbajului trebuie exprimată în formule și un rezolvitor pentru formule arbitrare \Rightarrow imposibil

matematică complicată, funcții de bibliotecă, interacțiuni cu mediul

ex. KLEE: modele pentru 40 de apeluri sistem (2500 LOC)

Execuție simbolică dinamică (concolică)

Execuția *simbolică* e direcționată de cea *concreteă*
de aici numele *concolic*

Când modelarea simbolică ar fi prea complicată, înlocuiește pasul respectiv cu execuție concretă

ex. aritmetică neliniară, funcții de bibliotecă

function explore($pc = [c_1, c_2, \dots, c_n]$)

for $k = n$ downto 1 **do**

inputs = solve $pc = c_1 \wedge \dots \wedge c_{k-1} \wedge \neg c_k$ (flip c_k)

rerun with new inputs; capture new pc'

explore(pc')

Problema: înlocuind cu valori concrete, se poate să nu mai atingem calea dorită

Concretizarea ca obstacol în execuția simbolică

```
y = hash(x); // nu stim ce face hash => y e concret
if (x + y > 0)
    // calea 1
else
    // calea 2
```

Fie prima intrare: $x = 20$; $y = \text{hash}(20) = 13 \Rightarrow$ *calea 1*

Pentru *calea 2*, negăm $x + y > 0$, cu y concret (constanta 13)

Rezolvitorul poate returna (de ex.) $x = -15$

dar putem avea $\text{hash}(15) = 27$ și $x + y > 0$ (nu putem prezice)

\Rightarrow execuția urmează *tot calea 1*

\Rightarrow *reîncercare*; în cel mai rău caz, devine testare aleatoare

Când e eficientă automatizarea ?

În *testarea de regresie*: necesită doar stocarea testelor și a rezultatelor așteptate + compararea automată a rezultatelor

Testarea interfețelor utilizator (v. discuția anterioară)

Testarea translațiilor:

generarea automată de intrări pornind de la gramatica limbajului
se explorează aleator/statistic combinații de neterminale

Load/stress testing: aleatoare, relevantă e cantitatea, nu conținutul

Fuzz testing: generarea de cantități mari de intrări aleatoare/ostile,
pentru a detecta erori de validare / vulnerabilități de securitate

Ex: RANDOOP [Microsoft]: 4 mil. teste în 150 ore CPU / 15 ore-om
30 de erori în cod testat 200 pers.-an, cu 20 erori/an găsite manual
v. și <http://research.microsoft.com/en-us/projects/Pex/>

Automatizarea depanării

După automatizarea detecției \Rightarrow sprijinul în *localizarea* erorilor

Minimizarea intrărilor de eroare

prin căutare binară, determinând jumătatea de intrare care cauzează eroarea (ex. în cazul programelor cu intrări fișiere)

Minimizarea diferențelor între o rulare corectă și una eronată
tot căutare binară, pentru două intrări cât mai apropiate

Localizarea erorilor *în spațiu*

comparând în depanator starea de execuție între rulări corecte și eronate

detectând (precis sau statistic) invarianți/tipare corecte, violate de execuția eronată

Localizarea erorilor *în timp*

prin compararea secvențelor eronate și identificarea punctelor în care variabile *infectate* încep să difere / afecteze ieșirea

Delta debugging [Zeller]: implementare parțial automată a acestora